

Takk for all vennlig deltagelse.
Alle er velkommen til minnesamvær
i Nathanielsen selskapslokale.
Med vennlig hilsen familien

Prest: Kari Hay
Organist: Arne Kristian Torbergsen
Solister: Alv Johan Nathanielsen og Marit Nygård

NATHANIELSEN
GRAVFERD

Olaf Idar Hansen

✱ 8 - 12 - 1939 † 10 - 2 - 2024

*Kanebogen kirke
fredag 23. februar 2024*

EG SER

ÅPNINGSSALME

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

VI VANDRAR SAMAN

SALME FØR TALEN

Bred dina vida vingar, o Jesus, över mig
och låt mig stilla vila i ve och väl hos dig!
Bliv du mitt allt i alla, min visdom och mitt råd,
och låt mig alla dagar få leva blott av nåd!

Förlåt mig alla synder och två mig i ditt blod!
Giv mig ett heligt sinne, en vilja ny och god!
Tag i din vård och hägnad oss alla, stora, små,
och låt i frid oss åter till nattens vila gå!

SALME ETTER TALEN

Å leva, det er å elska Det beste di sjel fekk nå;
Å leva, det er i arbeid Mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet Å finna det største verd;
Å leva, det er å vinna Til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja All urett og lygn i grav;
Å leva, det er som havet Å spegla Guds himmel av.

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Jeg er en seiler på livets hav,
På tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
Og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
Med livsens trær på de skjønne strande,
Hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bør
I andres kjølvann og følge
Som just lik meg denne reise gjør
Hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
Min dag så stille og blid henrinner,
Mens vinden fyller alle seil.

Mitt skip er lite og havet stort,
Det rommer tusene farer.
Men storm og bølge ei skyller bort
Det skip som Herren bevarer.
For ennå skjer det som før det gjorde,
Når Jesus selv kommer innen borde,
Da legger havet seg igjen.

La ankret falle! Jeg er i havn
I ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelser's favn,
Han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
Mens ankret sakte og stille faller
I evighetens lyse land.